

Streda po 6. velkonočnej nedeli

Rozjímania na stredu po 6.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy sú: Boh nám
pomáha darom rady; pomáha
čnosti rozvážnosti; Duch Svätý a
apoštolát.

28.05.2025

PROROK Izaiáš ohlásil príchod kráľa,
ktorý bude mať výnimočné
vlastnosti, aby vládol ľudu. Spočinie
na ňom Boží Duch, ktorý mu dá
„duch múdrosti a rozumu, duch rady
a sily, duch poznania a bohabojnosti“

(Iz 11, 2). Dary Ducha Svätého, o ktorých sa hovorí v tomto texte, „doplňajú a privádzajú k dokonalosti čnosti tých, ktorí ich prijímajú. Spôsobujú, že veriaci sú ochotní pohotovo poslúchať Božie vnuknutia“^[1]. Dnes uvažujeme o dare rady, ktorý nám pomáha usudzovať, aby sme v danej chvíli urobili najlepšie rozhodnutie.

„Nikdy nie je núdza o problémy, ktoré sa niekedy zdajú byť neriešiteľné. Duch Svätý však pomáha v ťažkostiach a osvecuje... Možno povedať, že disponuje nekonečnou vynaliezavosťou, charakteristickou pre božskú myseľ, ktorá zabezpečuje rozuzlenie uzlov ľudských udalostí, dokonca aj tých najzložitejších“^[2]. Vďaka daru rady nás Tešiteľa robí citlivejšími na svoj hlas, usmerňuje „naše myšlienky, pocity a úmysly podľa Božieho srdca“^[3]. V mnohých chvíľach nášho života, najmä keď čelíme ťažkostiam

alebo pochybnostiam, zakúšame dobro, ktoré nám prináša blízkosť múdrych ľudí, ktorí nám dávajú rady plné zdravého rozumu. S darom rady nám pomáha sám Boh. Ježiš to vysvetlil svojim učeníkom na konci Poslednej večere: „Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli. Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy“ (Jn 16, 12-13).

Dar rady pôsobí ako nový dych vo svedomí, naznačuje nám, čo je najlepšie, čo je najvhodnejšie pre dušu, čo nás vedie k pravému šťastiu. „Svedomie sa potom stáva *zdravým okom*, o ktorom hovorí evanjelium (porov. Mt 6, 22), a získava akúsi novú zreničku, vďaka ktorej dokáže lepšie vidieť, čo má v danej situácii robiť“^[4].

„NAUČ MA PLNÍŤ tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh“ (Ž 143, 10) – môžeme volať spolu so žalmistom: „Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch“ (Ž 25, 4). Duch Svätý vychádza v ústrety tejto pokornej modlitbe darom rady, ktorá je ako kompas, ktorý vedie dušu zvnútra, je ako svetlo, ktoré osvetľuje naše rozhodnutia, aby sme žili svoje vlastné povolanie s tvorivou vernosťou. Takto nás Duch Svätý vedie k objavovaniu Božích plánov pre náš život.

Dar rady zdokonaľuje a obohacuje čnosť rozvážnosti. Vďaka tejto čnosti premýšľame a vyberáme si najrozumnejšie prostriedky na dosiahnutie bezprostredného cieľa, niečoho konkrétneho, čo musíme urobiť, bez toho, aby sme stratili zo zreteľa konečný cieľ, ktorým je šťastie s Bohom. Rozvážnosť nie je ani hlúposť, ani ľahkomyselnosť: je to úsudok rozumu o tom, čo je účelné, a

zároveň príkaz vykonať to. Úlohou daru rady je zdokonaľovať čnosť rozvážnosti tak, aby sa tieto dve úlohy – úsudok a rozhodnutie – uľahčili a aby sme v nich našli potešenie. Preto svätý Josemaría zdôrazňuje, že „pravá múdrosť je stále pozorná voči všetkým Božím vnuknutiam a pri tomto bdelom načúvaní prijíma do duše prísluby i skutočnosť spásy“^[5].

Prostredím, v ktorom tento vzácny dar rastie, je modlitba; tam istým spôsobom vytvárame priestor pre Ducha, aby prišiel a pomohol nám svojou pomocou. Toľkokrát môžeme Bohu povedať: „Pane, prečo mi viac nepomáhaš? Čo je lepšie urobiť pri tejto príležitosti? Čo chceš, aby som urobil?“. Cirkev nás hlasom žalmistu vyzýva k modlitbe týmito dôvernými slovami: „Velebím Pána, čo ma múdrosťou obdaril; v noci ma k tomu moje srdce vyzýva. Pána mám vždy

pred očami; a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa“ (Ž 16, 7-8).

DAR RADY nám tiež pomáha, aby sme dokázali viesť druhých na ceste k dobru. Keď svätý Pavol prišiel do Atén, pozvali ho, aby prehovoril na Areopágu, kde sa schádzali na intelektuálne debaty. Tam prehovoril s veľkou výrečnosťou: „Aténčania, podľa všetkého vidím, že ste neobyčajne nábožní. Lebo keď som sa prechádzal a prezeral si vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom: ‚Neznámemu bohu.‘ Čo teda uctieвате, hoci to nepoznáte, to vám ja zvestujem“ (Sk 17, 22-23). V dôsledku tohto svedectva „sa niektorí muži pripojili k nemu a uverili. Medzi nimi aj Dionýz Areopagita, žena menom Damaris a iní s nimi“ (Sk 17, 34).

Pavol rozvinul reč, ktorá môže byť príkladom pre evanjelizáciu v každej dobe: ukázal rozumnú povahu kresťanstva a to, ako veľmi môže prispieť k najlepšiemu ľudskému mysleniu. Najprv im hovoril o jedinom pravom a živom Bohu, v ktorom „žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17, 28); a potom ohlasoval Ježiša Krista, Spasiteľa všetkých ľudí. Ako sa to stalo v tých časoch so svätým Pavlom a prvými kresťanmi, tak aj dnes nám Boh dáva dar rady, aby sme boli svedkami, ktorí evanjelizujú našu dobu „s darom jazykov, aby nám rozumeli, aby prijali Božie svetlo“^[6].

Apoštolát priateľstva a dôvery je privilegovanou sférou pre prácu s Duchom Svätým, pretože „samotné priateľstvo je apoštolátom; samotné priateľstvo je dialógom, v ktorom dávame a prijímame svetlo“^[7]. Aj Mária, matka dobrej rady, nám môže

dať svetlo v našom apoštolskom poslaní.

[1] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 1831.

[2] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 24-IV-1991.

[3] František, *Audiencia*, 7-V-2014.

[4] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 7-V-1989.

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 87.

[6] Svätý Josemaría, *AGP*, knižnica, P06, II, 202.

[7] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 9-I-2018, bod 14.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-
po-6-velkonocnej-nedeli/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-po-6-velkonocnej-nedeli/) (06.08.2025)